

Kauhistuttava ja sydäntä kylmäävä tekstini aihe saattaa hirvittää meistä useampia. Epätietoisuus ja jopa aiheella pelottelut saattavat aiheuttaa mitä ihmeellisimpiä ajatuksia ja pelkotiloja.

Mitä sanalla "kirus" tarkoitetaan? Miten Raamattu sitä käsittelee ja ketä tuo kauhistuttava sana koskettaa? – Ensinnäkin, on hyvä muodostaa mielikuva sanan vastakohtasta, saadakseen asialle kontrastia, eli näkyvyyttä. Kirouksen suora vastakohtahan on siunaus, joka tarkoittaa *menestymistä, rauhaa, rakkautta, levollisuutta, turvaa, hyväksyntää, elämän myönteisyyttä, lohtua, vapautta, iloa, viisautta, jne.* – Kirouksen luonteen onkin helpompi nähdä näiden vastakohtina, – toki muistaen myös, ettei ensimmäinen, eikä vielä toinenkaan vastoinkäyminen tarkoita kirotuksi tulemistä.

Pahin kirous, mikä ihmistä voi kohdata, seuraa piittaamattomuudesta Jumalaa kohtaan. Se kirous on iankaikkinen ero Luojusta ja lopulta iankaikkisuus kadotuksessa. Ihmisen tehdessä tietoisena valinnan elää ilman Jumalaa, lopulta Jumala hylkää hänet omaan pahuuteensa ([Room.1:24-31](#)). – Tiedämme, ettei tällaista ihmistä enää edes kiinnosta *"taivas-asiat."* Hän on paatunut ja turmeltunut, eikä enää tunne Jumalan kutsua.

Ethän tahtois tulla Jumalan kiroamaksi? – Erään kerran Jeesus kirosi viikunapuun, koska se ei kantanut hedelmää. ([Mark.11:12-14, 20-22](#)) Välittömästi tuo viikunapuu näivettyi ja kuivui kasaan. Oli vain muisto vihertävästä puusta, mutta nyt se oli kuollut. Katsellessani kirkkorakennuksia, tyhjyyttä huutavia kokous-sälejä, kysyn; "miksi, Jumala, sinä kirosit heidät? Miksi he kuivuivat ja näivettyivät?" – Jumalan Sanasta vastattiin; *"He julistivat toisenlaista evankeliumia."* He eivät enää vaalineet Sanan totuutta, eivät etsineet Jumalaa koko sydämeistään, eivätkä täytyneet Hänen voimastaan. Tullessaan kylläisiksi, he omassa ylpeydessään, vallan himossaan ja *farisealaisuudessaan* alkoivat julistaa toisenlaista evankeliumia erilaisine kasteineen, muotomeneineen, milloin mitään teemaa korostaen. He unohtivat Jumalan Pojan, **Jeesuksen Kristuksen** ja vetivät kirouksen harson ylleen; *"Jos joku julistaa teille evankeliumia, joka poikkeaa siitä, minkä te olette saaneet, hän olkoon kirottu."* Gal.1:9[*JKR]

Juuri nyt tarvittaisiin kipeästi Raamatun ajan ihmettä, jossa kuolleisiin luihin puhallettiin elämän henkeä! ([Hes.37:1-14](#)) Olisi tehtävä parannus ja lähdeittävä seuraamaan Jeesusta ja Hänen sanansa opetusta! Mistä löytäisimme **alkuseurakunnan yksinkertaisen evankeliumin**, ristiinnaulitun, mutta ylösnousseen Herramme evankeliumin? Voisiko seurakunta olla vielä se paikka, missä nöyrän avoimesti, Jumalan Pojan armossa eläen, voisimme tunnustaa toisillemme syntimme tehden parannusta, sen sijaan, että esittäisimme toinen toisillemme pyhää ja onnistunutta?!

"Tunnustakaa siis toisillenne syntinne ja rukoilkaa toisten puolesta, että parantuisitte. Vanhurskaan rukous voi paljon, kun se on harras." Jaak.5:16[*JKR]

Kautta historian, ihminen on aina tahtonut kulkea omia teitään. Jumalan tahto ja Hänen sanansa eivät ole saaneet sijaa sydämissämme ja siksi me niin mielellämme keksimme omia ratkaisuja, toimintamalleja, joita sitten pidämme parempina, kuin alkuperäinen Jumalan suunnitelma. – Ihmettelen, miten ihminen edes uskaltaa ryhtyä vastustamaan Jumalaa oman päänsä ajatuksin, pitäen itseään hyvin viisaana ja älykkäänä. Ilman Jumalaa ja Hänen tahtonsa seuraamista olemme kirouksen omat:

"Varhaisesta alkaen Minä lähetin teidän luoksenne kaikki palvelijani profeetat sanomaan: 'Älkää tehkö näitä kauhistuksia, joita Minä vihaan'.

mutta he eivät kuunnelleet, eivät korvaansa kallistaneet, niin että olisivat kääntyneet pois pahuudestaan ja lakanneet polttamasta uhreja muille jumalille. Niin Minun kiivastukseni ja vihani vuoti alas ja paloi Juudan kaupungeissa ja Jerusalemin kaduilla, niin että ne tulivat raunioiksi, autioiksi, kuten ne ovat tänä päivänä. Herra, Jumala Sebaot, Israelin Jumala, sanoo nyt: Miksi te tuotatte itsellenne suuren onnettomuuden, hävitätte miehet ja vaimot, lapset ja imevät Juudasta, niin ettette jätä itsestänne jäännöstäkään? Te vihoitate Minut kätenne töillä, kun poltatte uhreja muille jumalille Egyptin maassa, johon te olette tulleet, täällä muukalaisina asumaan. Näin te tuotatte itsellenne häviön ja tulette kiroussanaksi ja häväistykseksi kaikissa maan kansoissa. Jer.44:4-8[*JKR]

Käsitellessäni näin synkkiä aiheita, haluaisin löytää jostain valoa, tai edes pientä toivon kipinää. Sitten löysin Raamatusta riemastuttavan **päätepisteen kiroukselle!** Ihmiskunnan historiassa koitti hetki jolloin Jumala sälytti kaiken kirouksen oman Poikansa päälle koko maailman edestä. Voimme lukea tämän Sanasta;

"Kristus on lunastanut meidät lain kirouksesta tulemalla kiroukseksi meidän sijastamme - kuten on kirjoitettu: "Kirottu on jokainen, joka on puuhun ripustettu." Gal.3:13[*JKR]

Tämän hirvittävän kirouksen alle Jeesus astui Jumalan tahdossa. Hän oli aivan yksin, tullen myös Jumalan hylkäämäksi ([Matt.27:46](#)) ja Hänet runneltiin meidän pahojen tekojemme tähden. ([Jes.53:5](#)) Kirouksen päätepiste tuli kuitenkin Jumalan suunnitelman mukaisesti ylösnousemuksessa. Silloin kuoleman, synnin ja pahalaisen valta ja kirous kukistettiin lopullisesti! – Se on täytetty! Voittoa on saatu! Kirous on totisesti kukistettu Jeesuksen Nasarettilaisen nimessä, jokaisen kohdalla, joka vain uskoo Häneen! Jeesuksen nimen voimaa ilmentää se, kuinka Hänen opetuslapsensakin ajoivat riivaajia ja pahoja henkiä ihmisistä ([Matt.10:1](#)). Nämä saastaiset henget olivat kirouksena ja kauheana kuormana ihmisen yllä, mutta Jeesusta ja Hänen nimensä voimaa tuon kirouksen oli toteltava! Se kertoo meille tänään juuri siitä tulevaisuuden toivosta, että saamme turvautua Jeesukseen, kohtasimmepa minkälaisia tilanteita tahansa.

Arkielämän keskellä kirous saattaa olla pahan valtaa ihmisessä. Se esiintyy nurjuutena, mielen synkeytenä vihan lietsomisena, anteeksiantamattomuutena ja pahoina sanoina. Monesti tällaisissa tilanteissa ihminen käyttää voimasanoinaan **kirosanoja**, jossa hän kiroaa kohdettaan paholaisen tai jumalan nimeä hyväksi käyttäen. Vaikka tällaisella kiroamisella ei olisi sen kummempaa hengellistä menetystä kohteeksi joutuneelle ihmiselle, saattaa henkinen kärsimys olla hyvinkin suuri. Uskovien kesken, tulisi muistaa, ettei meidän tulisi lausua minkäänlaisia kirouksia. Se on ikään kuin huulten pyhittämistä kiitokselle;

"Samasta suusta lähtee kiitos ja kirous. Näin ei saa olla, veljeni. Pulppuaako lähde samasta silmästä makeaa ja karvasta vettä?"
Jaak.3:10[*JKR]

Raamattu puhuu myös aiheettomasta kirouksesta. On hyvä tietää, että Jumala on luonut pelisäännöt näillekin alueille ja Sanan mukaan voimme todeta, että sellainen kirous menettää voimansa.

"Kuin liitävä lintu, kuin lentävä pääskynen on aiheeton kirous: se ei käy toteen."
Snl.26:2[*JKR]

Uskovaisina meillä on myös turva ja suoja kaikkea pahan kirousta vastaan. ([Sak.13:1](#)) - Kaikki kiroukset menettävät voimansa Jeesuksen Pyhän nimen alla! Hänen Verensä on voitonmerkinä ja siihen turvautuen saamme olla Jumalan suojeluksessa. Jeesuksen veressä meillä on pääsy kaikkeinpyhimpään, eli sinne, missä ei ole kirousta, tuomiota, eikä synnin valtaa! Kaikki sinuun kohdistetut **kiroukset raukeavat Jumalan edessä**, Hänen Pyhyytensä ja Poikansa Veri-uhrin kautta - olet täysin vapaa synnin ja paholaisen kirouksista!

Entä, ovatko niin sanotut **"suvun kiroukset"** voimassa? Monet meistä voisivat kertoa tarinoita, joissa *"isien pahat teot"* seuraavat sukupolvesta toiseen. Uskallan kuitenkin väittää Sanan perusteella, että Jumala tekee laupeuden niille, jotka Hänen nimeään rakastavat. ([2.Moos.20:6](#)) - Pelätessäsi *"suvun kirousta,"* pysäytä se Jeesuksen nimessä! Se on mahdollista, koska itse Jumala on mahdollistanut sen. Hän on antanut sinulle täyden pääsyn pois synnin ja kirouksen alta! Voit uskoa, että Jeesuksen nimessä kaikki kirouksesi ovat rauenneet.

Miksi Jeesus oli valmis astumaan kiroukseen veljiensä hyväksi? - Se on Jumalan **rakkauden** vaikuttama voima, joka saa rakastamaan toista enemmän kuin itseään ([Joh.3:16](#)) Jopa Paavali, Jumalan Henkeä

täynnä olevana apostolina, koki Jumalan rakkauden vaikutusta siinä määrin, että hän toivoi voivansa *"tulla itse kirotuksi muiden edestä."* ([Room.9:3](#)) - Paavali ei kuitenkaan tarvinnut tulla enää kirotuksi. Se ei olisi hyödyttänyt ketään, koska **kertakaikkinen uhri** oli jo täytetty Jeesuksessa. Hänen päällensä sälytettiin rangaistus ja kirous ja Hän on ainut välimies meidän ja Jumalamme välillä. ([1.Tim.2:5](#))

- Kirouksen aika on ohi! Jokaiselle on avattu pois pääsy synnin kirouksen alta vapauteen, jossa kenenkään syytökset, herjaukset, tuomiot ja kiroukset eivät enää toimi.

"Mitään kadotustuomiota ei siis ole niille, jotka ovat Kristuksessa Jeesuksessa. Elämän Hengen laki Kristuksessa Jeesuksessa on näet **vapauttanut** sinut synnin ja kuoleman laista."
Room. 8:1-2[*JKR]

- **Kirotaanko sinua?** Kohtaatko arkielämäsi keskellä ihmisiä, jotka aiheuttavat alennustilaa, masennusta, epävarmuutta, huolenaiheita ja kaikenlaista sekasortoa? Satuttavatko sinulle huudetut sanat ja kiroukset? - Kerronpa sinulle Jeesuksen tuoman upean lääkkeen - ja tiedän sen myös toimivan! Lue kanssani Jeesuksen opetusta, kohdatessamme kiroavia ihmisiä:

"Mutta teille, jotka Minua kuulette, Minä sanon: rakastakaa vihollisianne, tehkää hyvää niille, jotka teitä vihaavat, siunatkaa niitä, jotka teitä kiroavat, rukoilkaa niiden puolesta, jotka teitä parjaavat." Luuk.6:27-28[*JKR]

Jumalan Pojassa, Jeesuksessa, Kristuksessa, Hänen ihmeellisessä voimassaan, on siunaus, joka on voittanut kaiken kirouksen! Hänen iankaikkinen Kuninkuutensa ja majesteettisuutensa saakoon kaiken ylistyksen, kiitoksen ja palvonnan!

- Jeesuksen ihmeellisessä nimessä siunaten, kaikki kiroukset tulevat kukistetuiksi! - Ole siis turvallisella mielellä Jeesuksen haavoitetuissa käsissä! Hänen Verensä merkki on myös sinun voitonmerkkisi!

"Kuolema, missä on sinun voitosi? Kuolema, missä on pistimesi? Kuoleman pistin on synti, ja synnin voima on laki. Mutta kiitos Jumalalle, joka antaa meille voiton Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta! Sen tähden, rakkaat veljeni, olkaa lujat, järkähtämättömät, aina innokkaat Herran työssä tietäen, että teidän vaivannäköne ei ole turha Herrassa."
1.Kor.15:55-58[*JKR]

Pasi Kallio
Sohjohtaja / Nettyöntekijä
Seinäjoen helluntaiseurakunta
pasitherock@gmail.com
www.uri.fi/pasikallio